

Забавки Мартусі

Леся Храплива-Щур

Склалось лихо не на жарти:
В парк пішла маленька Марта,
Залишила на часок
Повну шафу забавок.
Забавки всі на полиці:
Коник, ляля білолиця,
Качка — квачка і сміхун,
Авто ще і м'яч — скакун.
Посумніла ляля дуже,
За Мартусею так тужить!
В сміхуна не стало сліз,
І похнюпив коник ніс.
Зажурився і Бурмило,
Що Мартуся їх лишила;
В серці качки сум і біль,
Навіть скочила на стіл.
Лиш не сумно літакові;
В нього крила моторові!
Він, на диво забавкам,
Понад хмари злинув сам!
Лялю вів сміхун — аж мило!
На східках упав Бурмило,
Так спішив він до мети:
Щоб Мартусю віднайти!
Качка все стогнала: "Годі!
Тут такі високі сходи!".
А ведмідь: "Ходи, не стій!".
В авті бо ведмідь — водій.
По козацькому звичаю
На коні сміхун гуляє,
А за ними на кінець
Скаче м'ячик — скакунець.
В парку мали всі пригоду,
Бо ведмідь шубовснув в воду, —
Але добрий крокодил
Його виніс із води.
Привітали всі поклоном

Лева і жираф і слона,
Тільки мавпа з клітки — бух!
Та й схопила капелюх!
Цілий парк пройшли завзято —
Та Мартусі не видати!
А папуга раптом — скуб!
Сміхуна взяла за чуб.
Та гур! гур! літак крилатий
Взявся шлях їх показати.
З ним Мартусю вмить найшли
І в танок усі пішли!
Так скінчилася пригода.
Спати час — та казки шкода!
Місяць до вікна моргнув.
Ой, солодкий сон їх був!